

Інформаційні технології як основа організації дистанційного навчання

Свириденко Д.С.

Ткач Я.Л.

Студенти Полтавського політехнічного коледжу НТУ «ХП»

Ковріга Л.І.

науковий керівник

*Полтавський політехнічний коледж Національного технічного
університету “Харківський політехнічний інститут”*

Все більшу популярність в світі набирає дистанційне навчання, як основне. Адже його можливості й справді неповторні: можна вивчити курс будь-якого з ВУЗів планети, прослухати лекцію того викладача, котрий вам сподобався, подивитися й повторити будь-яку практичну чи лабораторну роботу.

Що ж із себе представляє дистанційне навчання (ДН) - це взаємодія учня з усіма притаманними компонентами навчального процесу (цілі, методи, організаційні форми, засоби навчання), які реалізуються специфічними засобами, в основному Інтернет-технологіями.

Характерними рисами дистанційного навчання є:

1. Гнучкість - учні не відвідують регулярних занять, а працюють за зручним для себе графіком, не маючи обмежень за місцем знаходження.

2. Модульність - в основу програм ДН покладено модульний принцип. Кожен окремий курс створює цілісне уявлення про певну наочну область. Це дозволяє з набору незалежних курсів-модулів формувати навчальну програму.

3. Економічна ефективність - середня оцінка світових освітніх систем показує, що ДН обходиться на 50% дешевше традиційних форм.

4. Нова роль викладача - на нього покладаються такі функції, як координування пізнавального процесу, корегування курсу, що викладається, консультування при складанні індивідуального навчального плану, керівництво навчальними проектами.

5. Спеціалізований контроль якості - в якості форм контролю використовуються дистанційно організовані іспити, співбесіди, практичні, курсові і проектні роботи, екстернат, комп'ютерні інтелектуальні тестуючі системи.

6. Використання спеціалізованих технологій і засобів навчання - чат-заняття, веб-заняття, телеприсутність.

Розглянемо шостий пункт більш докладно:

1. Чат-заняття - навчальні заняття, які здійснюються з використанням чат-технологій. Вони проводяться синхронно, тобто всі учасники мають

одночасний доступ до чату. Також можна створювати окремі групи, поділені по "чат-кімнатах".

Цілком успішним і популярним способом організації чат-занять є соціальні мережі, так як учасникам не складе особливих труднощів вийти в мережу і отримати доступ до знань, так само у них є можливість спілкуватися між собою і вчителями, крім основного групового чату, що є важливою частиною засвоєння та обговорення отриманої інформації.

2. Веб-заняття - дистанційні уроки, конференції, семінари, ділові ігри, лабораторні роботи, практикуми та інші форми навчальних занять, що проводяться за допомогою засобів телекомунікацій та інших можливостей «Всесвітньої павутини».

Основним прикладом веб-занять є вебінари. Під час вебінару група збирається разом і за допомогою відео-зв'язку обговорює нагальні теми уроку. Це дуже зручний і ефективний спосіб проведення занять, так як він відрізняється від інших повною залученістю аудиторії. Так само до цього роду занять можна віднести відео-записи лекцій, практичних робіт та іншого.

3. Телеприсутність - один із способів ДН, що припускає віддалену присутність людини у відмінному від її фізичного місцезнаходження. Приміром, у ВУЗі проводиться лекція, але людина не змогла прийти на неї в силу певних обставин - за допомогою набору певних технологій для цієї людини створюється враження його присутності: він може бачити все, що відбувається, чути, брати участь в обговоренні, задавати питання або ж відповідати на них.

Кожен з цих способів має свої плюси і свої мінуси, але користь від них є безцінною. Адже кожен може почати вчити те, що його цікавить без матеріальних витрат та обмежень у часі. Дистанційне навчання вже знайшло успішне застосування в світі і поступово впроваджується в Україні, що безсумнівно позитивно вплине на якість та доступність освіти.

Технологія Web 2.0 в навчальному процесі

Харченко С.В.

Студентка 4 курсу

ПНПУ імені В.Г. Короленка

har4enko.swetlana2015@yandex.ru

Основна мета сучасної освіти – забезпечення хорошої якості на основі збереження її функціональності та відповідності актуальним і перспективним потребам особистості, суспільства і держави.

Ми живемо у світі постійно зростаючого потоку інформації. XXI століття – століття високих комп'ютерних технологій. Змінюється і роль